

خشونت خانگی در هندوراس

مترجم: مریم سپهری

با وجود تعهدات و تلاش‌های مستمر جامعه مدنی، زنان و کودکان گرفتار در حیطه خشونت خانگی، همچنان از حمایت پلیس و دادگاه بی بهره بودند؛ تا اینکه در هشتم مارس 2002 یعنی روز بین المللی زن، بالاترین مقام دولت اعلام کرد که خشونت خانگی در برنامه اولویت های رئیس جمهور برای مبارزه با جنایت و ناامنی در هندوراس قرار خواهد گرفت. از آن پس، وظیفه مشترک جلوگیری و مقابله با خشونت خانگی بر عهده وزارت امنیت و سازمان ملی زنان گذاشته شد.

در ماه آپریل همان سال، سازمان ملی زنان و وزارت امنیت، یک توافقنامه در زمینه همکاری و مشارکت فنی برای آغاز وظیفه دشوار رسیدگی جدی به نابرابری جنسی و ریشه کن کردن خشونت خانگی علیه زنان را امضا کردند.

وزارت امنیت به عنوان یک نهاد عمومی، وظیفه حمایت از شهروندان، در میان مسئولیت های خود مسئولیت نظارت بر "پلیس پیشگیری" را هم برعهده دارد. یعنی یک نیروی 8500 نفره که بازرسی های خانگی، بازداشت، و دیگر اقدامات مرتبط با امنیت عمومی را اجرا می کنند. این نیرو همچنین نظارت بر اداره کل تحقیقات جنایی، پلیس تحقیقات (که شواهد و اسناد برای رسیدگی قانونی جمع می کند) و اداره کل آموزش پلیس (که آموزش و کلاس های رسمی برای پلیس ارائه می دهد) را بر عهده دارد. مرکز آموزش پلیس یک آموزش اولیه شش ماهه برای استخدام پلیس دارد. آکادمی ملی پلیس، بورس تحصیلی درجه های چهارساله در علوم پلیسی به دانشجویان می دهد. [و] موسسه آموزش عالی پلیس آموزش های در حال خدمت برای پلیس ارائه می دهد که باید هر پنج سال در آن شرکت کنند تا رتبه بالاتری در نیروی پلیس بگیرند. همچنین مدیریت دوره کارشناسی ارشد دوساله در رشته امنیت انسانی را بر عهده دارد.

سازمان ملی زنان و وزارت امنیت بر روی این نظریه توافق داشتند که نگرش نیروهای پلیس و مسئولیت های اجرایی آنان به طور اجتناب ناپذیری به امنیت زنان مربوط است. آموزش پلیس در زمینه حقوق زنان و خشونت خانگی می تواند یک نقطه شروع عالی برای اطمینان از این امر باشد که جلوگیری از خشونت نهادینه شده و بازماندگان [خشونت] حمایت رسمی خود را دریافت می کنند. سازمان ملی زنان با درخواست همکاری فنی از صندوق جمعیت سازمان ملل متحد، زمینه را برای همکاری میان سه سازمان آماده کرد تا یک برنامه آموزشی کشوری، درباره حقوق زنان و خشونت خانگی برای پلیس ملی پایه گذاری کنند.

دوره آموزشی برای پلیس در جولای 2002 شروع شد و از آغاز برنامه ریزی شده بود، که در 18 ماه تمام شود. اما این برنامه تا دسامبر 2005 ادامه یافت و در مجموع سه سال و نیم به طول انجامید و بیش از 6500 کارآموز را آموزش داد.

اجرا

تغییر قوانین به شیوه های گوناگون برای حمایت از زنان در برابر خشونت خانگی، قسمت راحت تر کار بود. تغییر رویکردها و ارزش های پلیس، چالشی واقعی آنان بود و قوانین علیه خشونت خانگی بدون همکاری آنها ناکارآمد شد. بنابر این آموزش اولیه در مورد برابری جنسی، حقوق زنان و خشونت خانگی برای طیف گسترده ای از افسران پلیس تنظیم گردید. سطح تحصیلی کارآموزان، از کسانی که تازه به عنوان دانشجوی اجرای قانون درجه گرفته تا پیشکوهستان، گوناگون بود و متشکل از کسانی بود که از پنج-شش کلاس یا تا آخر دوره راهنمایی بیشتر سواد نداشتند. نگرش آنها نسبت به این دوره های آموزشی از اعتماد کامل تا بدبینی و انتقاد کامل را در بر می گرفت. برای موفقیت تبدیل چنین نیروی پلیسی به حامیان بازماندگان خشونت های خانگی باید، دوره آموزشی را از نظر فرهنگی حساس، مناسب سطح درجه داران، مبتنی بر واقعیت و متناسب با زمینه و حال و هوای هر مرکز آموزشی تنظیم کرد.

به منظور طرح یک برنامه آموزشی موثر، وزارت امنیت، سازمان ملی زنان و صندوق بین المللی سازمان ملل متحد، یک کمیته فنی متشکل از کارمندان هر یک از سازمان ها تشکیل دادند. این کمیته تصویب محتوا، روش شناسی، زمان بندی و مشخص کردن مکان کلاس را به طور منظم بر عهده داشت. تعامل سازمان ها در بالاترین سطح بود و هر یک مسئولیت های مشخصی را داشتند. صندوق جمعیت سازمان ملل متحد از آنها حمایت فنی و مالی می کرد. وزارت امنیت از نظر مالی، برنامه ریزی زمان و مکان را پشتیبانی می کرد و سازمان ملی زنان برنامه را مدیریت می کرد و مربیان را آموزش می داد.

یک مشاور بین المللی متخصص در زمینه حقوق زنان که تجربه زیادی در طراحی دوره های آموزشی خشونت خانگی داشت استخدام شد تا محتوای آموزشی مناسب برای مربیان و کارآموزان فراهم کند. مرکز آموزش پلیس به عنوان نخستین مکان برای دوره آموزشی انتخاب شد. قبل از اینکه محتوای آموزشی تولید شود، یا سعی کرد از نزدیک با فرهنگ مرکز آموزشی پلیس کاملاً آشنا شود. او از طریق تماس روزانه با پلیس، نیازها، شخصیت ها و نگرش های آنان را ارزیابی کرد. کاری که در تهیه محتوای آموزشی موثر و مفید بود. سپس پیش نویس های درس ها و فعالیت های کلاسی توسط سه سازمان بازننگری، اصلاح و برای استفاده در یک کلاس مقدماتی آزمایشی در اختیار مربیان و کارآموزان قرار داده شدند. دست آوردهای دوره آموزشی آزمایشی، سپس به بازننگری نهایی و تصویب کمیته فنی رسید.

منبع: Program to address violence against women